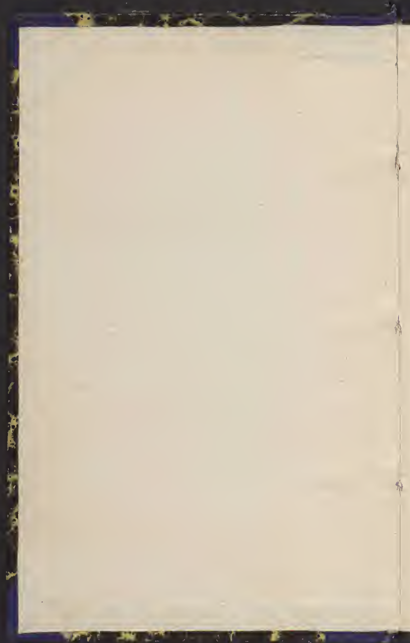
[illegible]

[illegible] K[illegible]

[illegible] 178[illegible]

Nockrar Hugleidingar,

framsettar i Liódum
sem nefnast

Bwnadar= Balkur,

Sundurskiptar i þriw

Kvæde,

Um daglegt Bwskapar-Lijf Is=
lendinga; Hversu lakt sie, hiaa sof=
morgum; Hvernig vera eige, ed=
ur og verda mætte.

Hier er sleppt þvi almeñasta, sem enn brwka
til Nytsemdar og goodrár Dagradvalar,
dugande Bændur, af hverjum (Lof sie
Gude) marger eru til, þo sæer ad reik=
na mót hinum Fioldanum sem Hlut á
i Eymd=Ode og fleirum Klausum.

Sumt er æviked i Fullsælu, Islands=
Sælu, Heim=Sótt og vijdar.

Prentadur a Hrappsey, i þvi konungl.
privilegerada Bookþryckerie,
af Gudmunde Jónssyne, 1783.

SORORIO SUO
CARISSIMO

BIÖRNI HALLTHORIS FILIO

PRÆPOSITO ECCLESIARUM
BARDASTRANDENSIUM ET
PASTORI PAROECIARUM
RöDASANDI ET SINUS PATRICII,

EGGERTHUS OLAVI FIL.

SALUTEM!

H*icce libellus poëma tripartitum continet, qvoad materiam Physicum, Oeconomicum & ethicum.* Primo *agit de vitâ universitatis nostræ qvotidianâ, qvà torpore desidioso, tristi, perverso, semper peccato & infami spe citius tabescit, estur & evanescit.* Secundo, *qvà superata pueritia, vigore adolescentiæ, ductu sanæ rationis, à Deo datæ Sospitæ, vegetantis naturæ, & per omnia, in Creatorem confidentia, pervenit homo ad maturitatem, & jucundissimum rerum suarum statum obtinet.* Tertio, *qvà virilis ætas, in Deo, per naturam eundo, viripos, pia, prudens & indefessa, in sui, suorum & civium omnifarium, summum & æternum bonum, statum istum continuat, sanctissimo cum delicio senescenda.*

Hæc ita proposui, ut in omnes & singulos, bonos & malos, solertes & inertes qvadrare possent; aptissimè vero & meditatè, qvæ bona sunt, in Te *cadunt,*

cadunt, o! cariſſime Sororie! & qvidem mediæ ſectionis fabula præterlapſæ ætatis TUÆ *partem loqvitur. In primis autem carminis pars ultima* TE, *una cùm dilectiſſimâ Conjuge præſentem; fœlicibus enim auſpiciis damnoſa qvædam noſtratium præjudicia poſthabuiſti doctrinis antiqvatis utiliſſimis, rem tuam familiarem ordinando & emendando, tam qvoad mores qvam labores & negotia. Nam præter officii curas, publicis tempus precibus qvotidie tribuiſti & neglectam vulgo diſciplinam domi reſtituiſti. Vitæ genus inſuper, qvod innocentiſſimum eſt, ſaluberrimum atqve commodiſſimum; immo præ reliqvis ſtatui integritatis congruens & maximè delectabile;* TU *inqvam, tam ſeriò amplexus es, ut brevi in arte vitæ longinqve progredereris, plurimis, ut amplecterentur perſvaderes, eamqvè perſvaſos lubentiſſimè doceres: loqvor autem hic de Horticultura & variis* TUI *molimentis ad excolendam terram, Georgiamve Patriæ ſpectantibus. Qvos non labores absqve veri Dei & triunius benedictione, magnas per divitias non exantlare potuiſſes. Sed iſtud Nu-*

men Ter Opt: Max: paupertatem nobis dedit Omnibus divitiis meliorem omniumque rerum utilium feracissimam, Suadam immeriti nostri & perpetuæ erga Deum EVGNOMOSYNES.

Vale, FRATER amantissime! *Missis deabus Gentilium, parvam hanc leviri Musam accipe: nostram hanc amatam in Sinu gesta, cum uxore* TUA *sociatam, & quotiescunque venit Opportunitas, ejus cantum audi. Hæc erit, cum abscessero, Diva, si non alia, sermonum quos cecidimus, ludi literarii, convictusque Memoria. Semper in Deo Servatore nostro pancraticè vale!*

Dabam SÔDLÔC-DALI,
INITIO ÆSTATIS.
MDCCLXIV.

Inntak Efnanna
I
Bwnadar-Balke.

A.

Ad vonder Andar bwe i Islands Lopte, sem eru þaug Olucklegu *Præjudicia*, edur inngronar, Oprofadar og raangar Meiningar, sem vallda allre Olund, Æymd, Ørbyrgd og ymeslegre Kiørvillu flestra Islendinga.

B.

Þesser Menn fara ei vel med Guds Gæfur, hræraſt ei af hanns Giædum i Naatturunne, af Tijma ſkiptum nie þvilijku, til ad leita

 med

með Anægiu Brauðs siins; Nema hvað Nauðen rekr epter þeim.

C.

Þeir giftast, fä slæmar Konur og hiaalpast ei. Bornen fædast veik, og uppalast illa. Hioonanna Oðygg Sambwð, færer með sier Oblessan.

D.

Jllur Baar-Bragur: Hönum fylgia Reimleikar og þvilijkt, eñ Fiarlægð heilagra Engla.

E.

Slijker Aumingiar fä ei Naatturunnar Vor- og Sumar-Glede að fiña, sem fyrre Alldar Meñ, hvør-

hvorier til þess leytudu ymſra Bragda, og eins ad ſiaa Unde af Vetrar-Tijmanum. Raad, ad fraaſkiliaſt þeſslags Mønnum. Gud vill ad Meñ gledieſt af Gaaf um ſijnum.

F.

Hinn unge Madur; (hvørs Perſona hier jafnan framſett er, i epterfylgiande Kvædum) fer ad hugſa hvørnig hañ ſkule Bu reiſa, og lifa i þvi farſæll. Notten under Sioar Fiøllum og heñar Aſynd.

G.

Strand-Fuglanna aanægiuſullt, þo voſſamt Lijferne. Hvad þar af ſie ad læra.

H

Hier opnast Sæludalur. Hier er Landslaged, Landfugla, Dyra og Fiska Athøfn og Edle, allt fullt af Anægiu.

I

Morgunroden̄ gefur Natturun̄e nyan̄ Lit. Saa unge Madur reisir hier Bw og giftest. Solen skijn fram̄ og endurlijfgar alla Hlute, og so Man̄en̄ med, sem æxlast og prijsar sig sælann ad vera.

K

Hvad gott er ei ad sitia sæll i Bwe? Hvørsu Bwreisendur vaxsa stundum af litlum Efnum.

L.

L

Ad Menn skule giöra sier Ynde af öllu sijnu Erfide, med Uppaafinningum og ymislegum Umþenkingum, epter Starfsins Kringumstædum. Hugleiding wt af Hraune og loptetnum Klettum. Yms nytsamleg Efne hier af Jordu teken.

M

Hve skemteleg sie Heimkoma vellijdanar Bænda af Laangferdum. Godra Kveña Atlæte mot Bændum sijnum.

N

Atmaalan og Hroos goodrar Egta-Kvinnu og Hwsmoodur.

O

Bondans Vetrar Anægia hvilijk sie, af ymsum Hlutum; So sem eru: Gnogter Sumarsafna, Riwpnaveidar, Frost og Jsaløg og þeirra Hlunnende.

P

Mid optar sie svipull Siooar-Aflenn; Enn Landgiæden jafnare og Mañhollare. Kwagagn og Miolkurnægd aa Vetrum.

Q

Einhvør fagætust Vetrargæde eru innsettar, grænar og friooar Maturter, med hvørre uppaafinningu ad Veturenn i Sumar Umbreyt

breytest. Leide Islendinga at slijkum Glutuni og *Præjudicium*, ad ei gefi Jurter Hold nie Hams.

R

Um godann Baarbrag. Ad godar Søgur sie lesnar um Vetrar Vøkur, til Frodleiks og Dægradvalar. Sidlatt Dagfar. Faang til æfingar Lijkamanns. Ræking Guds Orda. Englafylge og hiaſneiding Reymleika og vondra Vætta.

S

Sorgleden ymisleg: Af Fiskum, Dyrum, Sumarfuglum, etc.

T

Gardyrkia og Jardardyrkan.

Rmsar

Ymsar Ræktar Urter sem vaxsa a Islande, til Matar, og under eins Heilsubota. Enn allt þess-konar fyrerlyta flester Islendingar, og þeir heimskare lasta þad; Enn vilia þo og mikils meta Utlendska Jardar Avexte, af þvi þeir vita ei giørla þeirra Uppruna. Guds Bod Urter ad eta. Galdra-Grøs og Reiner.

U

Sumargleden margvisleg. Utesета i grænu Grasi. Nockrar Ville-Jurter a Islande hardla goodar, under eins til Matar og Lækninga. Reykelsi. Fiaurgras og Hey, og nockrar Maturter alþecktar ad Nytseme, sem og almennt brukast, nefnast ad eins.

X

Um Thee og Caffee-Drycke af innlendskum Tilefnum, og þeirra Jurta godu Verkaner.

Y

Nockra annara Villegrasa Lækningar og Dygder. Dyrendes Pijpu Tobak. Hiona-Rætur. Uppskoren Ylmgræs blomgast inni Húsum fyrer utan Rætur.

Z

Sú yndælasta Vist i slijkum Hlutum Nautturunnar hier á Lande, er sett á mot Armædu Bwskap og Obyriu Bwksorg Groda Manna

Þ

Fyrermæle um Islands Bæn-

da vaxande Anægiu. Dæme dreged af Skelfiskum og þeirra Hwsabyggingum. Hvad Medol Gud hafi Islendingum i Hendur fenged. Dæme af Skogar Svinum. Upphvatning til Islands Bwenda, um Ydne og Anægiu, &c.

Æ

Til Endalyktar framsetiast nockrar Greiner wr Predikan *Salomonis* Konungs um sama Efne. Seinast er Niðurlag Kvædesins.

Bwnadar Balks
Fyrsta Kvæde,
Eymdar Odur,
edur
Ovætta Dvøl(1)
og
Ogeds Æve;
um þad

Hvørnen Dagfar og Bærbragur á Islande, sie orded leidindasamt og ónátturlegt.

Laged er, Hryggden á burt, enn Glede og Gaman.

A.

Þier Sudda Drwnga daufir Andar,
sem dragest gegnum myrkva Lopt!
Þier [2] Jøkul=Byggda Bofur
[3] vandar, sem veikar Þiooder kvelied opt!

B Hvad

1 Ovætta=Dvøl, *Vist. Vera edr Hysing.*
2 Jøk. Byggda *Sc. Isl.*
3 Vandar, *thad er vondar.*

Hvad lenge [4]. Gardarshoolma Þid, hygg-
ést ad trylla færæd Lid?

2. Ydar Skygerdar fænga Fiadrer,
Fioll og Dale med Voggu-Brag: Þier
vallded þvi eñ eingver adrer, Islendsker syta
Nóott og Dag! ellegar Svefnenn endalaus,
umgirder þeirra dofinn Haus.

3. Þeir nema fæst til Yndes auka, eñ
þo Náttúran hafi til: Fyrer Ylmgrese, Fy-
lu Lauka, fyrer Skemtaner, Hrygdar Spil,
fyrer Heilbrygde, fænga Pijn, fyrer Sæt-
ende, Brennu-Vín.

4. Fyrer Mannvit þeir Floonsku velia,
fyrer Hreinlæte, skornugt Groom, fyrer Al-
wd þeir Fwlur selia, fyrer Kurteyse, Rusta-
doom: Fyrer Saunglystar sætann Eym,
[5] Svartagalls-Raul er opt i þeim.

B.

5. Aungva nyta þeir Afgæangs Mola,
er kallast vilia nockrer Menn, [6] Hwngur
kidost-

4 Gardarsholma Lid ɔ: *Islendsker.*
5 Svartagalls-Raul ɔ: Melancholisk *Laug og Efne sem theim verdr hellst fyrer ad mæla fyrer Munne sier hvers daglega.*
6 *Mdlshdttr,* i Hvilu skal Húngr þola; *thviad liggiande kyrrer finna Menn sidr, og sofande alls ecke til Húngursens.*

kioosande i Hviilu ad þola, helldur eñ veida [7] Smaadyren:: Golþorskar fylla graadgann Bwk, þo gioreſt vid þad Ydren ſiwk.

6. Sama er um̃ allt er Omaks krefur, ecke vilia þeir ſkeyta þvi; Hitt ſem tilbwed Gud þeim gefur, gete þad-komeſt Magann i, [8] beint wr Natturu ſyſir ſaa; Fyrerhafnarlauſt eta þaa.

7. Matvæle þegar þverra fara, þeir kenna Gude Sultar Stwr: J goodum Arum alldrei ſpara, enn ſijdur hafa [9] Nægta Bwr; Helldur farga til Faanytis, fyrer Oþarfa, Snap og Glis.

8. Og þo þeir faae Nægter noogar, nockud þyker þeim vanta ſamt: [10] Ared leideſt til Lands og Siooar, lijkar þeim ei vid HErranns Skamt, giora lijted wr Gaaſum hanns, [11] gremia ſvo Milde Skaparanns.

7 Smádyr, *Smáfuglar, Sijld etc.*
8 Beint *edr beinleidis, fyrer utan Tilbwning.*
9 Nægta-Búr *eda* Magazin, *ſem Viſtum er i ſafnad til Vara Utanlands, ef Fátæker kunna med ad thurfa ellegar Dyrtijd, Ofridr edr Elldsvode uppá falla.*
10 Ared ɔ: *Argæd/kan.*
11 Gremia, *gióra thann milda Gud ſier gramann edr ómildann.*

9. Missera︎skipte miñst þaa gledia; Murka þeir jafnt og dunda sier; hafi þeir nockud Hwngred ſedia, hvørt Sumar eda Vetur er, [12] nauduger ſumer, nockrer frij, Næturu Straume rekast i.

10. Þegar Flugurnar lifa ei lengur, leggiast þeir upp i Vetrar Hams; Enn nær Fiskur ad Fioru gengur, fara til Roodurs innanu ſkaũs: Adur enn Grasid Blooma braa, Boondenn ſkal ſyrer Kwna ſiaa.

11. Svo rekur Rauden ætijd epter, ef ad Lijfinu biarga ſkal, Enn Yndes-Veger verda teppter: Vid þetta leit eg margann Hal, ſem ad Andlites Sveita med, ſijfeld Leidende þola red.

C.

12. Vid Gifting fyllde ſkaarna Tijme; Skatnar hyggia til Sælu og Fiaar, medan ei koolnar Blæu Bryme, Bwſælden ſtendur Nætur þriaar, þar epter fylger Breſtr Bws, Barlómar fliwga uñ ſierhvørt Hws.

13. Hwsfreyan vid þad Olett [13] æder, af þvi nylisnud [14] veikest Kind: Barned

12 *Their ſkárre fylgia Hlaupe Natturunnar tregdulauſt; hiner navduger.*
13 Æder *edr olmaſt af Storgede.*
14 Barned *nykviknad i Módurlijſe ſykeſt (ſem althecht er) af hennar Lidingu.*

ned i Lioos med Forsi [15] fædest: Foost-ra þaug epter sinne Mynd, hinn wnga Son, ad sæe fyrst, Forelldra Spor ad rekia Lyst.

14. Veiklegt Affvæme vid þo hiarne, vilia þaug helldst þad deye strax: Ad Herr-ann gefi ei Biorg med Barne, beggia Mei-ning er sama slags, og svijkiast um ad eiga Born, aungvu þo sijdur Lostagiorn.

15. Oblessan fylger þessu Pausi, Prif-nadarleysi og huglaust Ged: Atumadkur og einhvor Pausinn, Odryger hvad sem hun fer med: Hun gerer illann Bæar-Brag, Boondenn sem færer ecke i Lag.

D.

16. Þa Nootten dimmer Draugar vakna, Diorfwng taka þeir Monnum fra, heilagra Engla eingver sakna, eru þeir hvor-ge þar i hia: Gooder Andar vijst eru til, enn ei vid [16] þvilijkt Hioona-Spil.

17. Gool heyra Menn og horfa a Myn-der, hrædelegar med Elldingum: Allt eins sia þeir sem eru [17] blinder, illar Vofur i

B 3 Myrk-

15 Forse *thad er Offlæke Modurennar.*
16 *Sambwd slijkra Hiona.*
17 Blinder *og heilskygner thott byrge fyrer Augu sier. Af thessu er avdraded ad*

thvi-

Myrkrunum: Foryniur Hestum færa Slig,
[18] Fær, Naut og Hyrdar slasa sig.

E.

18. Ei mun leidare Vist til vera! Vored kemur og Nootten biort: Allskonar Jurter Blooma bera; Blærenn hyrnar vid Dægred hvørt: Fuglar [19] vinast med sætum Saung; sidst verdr þessum Tijden laung.

19. Natturan stijgur Vikevaka, Veralldar Dyren lijfgar hun; Fyrgreindar Lyrsur [20] fraa skal taka; [21] Fyrrast þær vid med sijda Brwn, hvilikra Gæda ad hlacka til, haldande vera [22] Barna-Spil.

20. Vite þier ei ad vorer [23] Aar, vid slijkt til Kiæte fundu margt? (24)

thvilijk so köllud Sion er i Ravn rettre eingen Sion, i Avgunum, ne lijkamleg; helldr i Huganum Imyndan edr Phantasma

18 Fær, ɔ: *Sauder*

19 Vinast, *thad er fa Maka og hafa Samgang*

20 Frá skal taka, *thad skal undantaka thar ær Hóp annara Dyra, sem Sumre fagna.*

21. Firrast (ɔ: *fiarlægiast*) *thumbast vid, læta firrulega.*

22 *Allt slijkt er Isl: heyra sagt fra Utlendskum eda til theirra sim. ælijta their thanneg.*

23 *Langafar, Forfedur.*

[24] Gangdaga; Jurter grænar blaaar, gu-
lar og raudar [25] Kyrkna Skart. [26]
Leikpallur Js aa Botnum vard, i Veturen
þannenn hiuggu Skard.

21. Ef Jorden þegar ætte ad [27]
groona, uppaa sig tæke Vetrar-Felld; Þier
Skugga-Fiſl og Poku-Pioonar, þaa mund-
ud undraſt viiſt eg helld! Gud er betre ſem
ydur ſier, ſamt ei Naatturunne umbreyter.

22. Nu maa hvor hafa Nef og Au-
gu, Naabwe Foolks i ſlijkum Heim. Ef
þu villt ecke verda Draugur, vend þier,
mitt Hiarta, burt fraa þeim! Þær [28]
ſwlu Voſur fordaſt ſkallt, ſem fordiarfa
þar Lopted allt.

23. Skodadu Guds i Verkum Ve-
ru, vill hann ei þijna hvorsdags Hryggd:
B 4 Full

24 Vulgo *Gagndaga Vika, ſu ſem Uppſtig-
ningar Dagr er i: thaa var baatijdlega
genged um Twn og Garda etc.*

25 *Kyrkiur voru fordum Blomſtrum pryddar
aa Sumrum, um Jons Meſſu, hellſt aa
Veſtſiördum (i Iſafiardar Syſlu.)*

26 *Thaa Vautn lagde voru thar Leiker haf-
der ſem ſiaa maa af Isl. Saugum.*

27 Gróna, *grænka, ad Vore.*

28 Þær fúlu Voſur, ꝺ: Præjudicia v.
ſup. *Innt.* A. *edr* 1*ta Er.*

Full af Yndæle flest þaug eru; Feck hann þier i þeim midium Byggd; Ad *Adams* Straff og Eymda [29] Þiaan, æ myktest fyrer Herranns Laun.

24. Kvæded má nefnast Eymdar-Odur, allra sem byggia þetta Land, þúngann vid og þegiande Ródur; þeirra eg ósta batne Stand; So hrynde burtu Hryggdar Ryg, hresse þeir upp og bragge sig!

29 Þián, *Anavd, Thiæning, Armæda,* (q. f. *Thijan.*)

Annad Kvæde,

sem kallast

Natturu Lyst,

edur

Olundar Hapt

og

Vonar Fylle,

Um þad

Hvørsu ad Nátturan øll, og einkum Dyranna sorgalaust Lif; Enn fyrst og fremst og seinast Guds Forsión, bender Mannenum til gódrar Vonar og Anægiu; Eins hier á Islande.

F.

Hvad sem [30] Meinvætta mæltu Poptar, mier vard genged i [31] Tialdra Reit: Jeg foor ad hugsa enn sem optar, umm

30 Meinv. Poptar, *Felagar theirra fwlu Anda* [N. 28. v. f.] *edr* præjudiorum.
31 Tialdra Reitur, *Strönd edr Sidvarfiara*

Biargræded i vorre Sveit: Heimila Storf eg Holda sat, og hvorsdags Lijfid Bænn at

2. Þænkar i Lopte flugu friju, flester Þrongbrøner Draumum af: Himinenn [32] Netia skyldur Skyum, (33) skygde sem Spegel under Haf: Moglade Sioor vid (34) Merkes Bryn, [35]. *melancholi*sku Kvæden sijn.

3. Vatned af Heidum villtest nidur, var þad ad tauta Gilium i; Enn skugga-leger Skvtar vidur, skvoldrudu margt og gegndu þvi: Asynd Jardar var ecke biort, eins voru Fioll og Byggden svort.

4. Af þvi ad Nootten nu var komen, Natturan oll var hliood og kyr; Þrongsinn-es

32 *Thæ var Netsky æ Lopte* ɔ: *Hægd edur Lognvidre.*

33 Skygde edr skyggde, *fægde edr giörde fagrann og slettann Sióinn;* ɔ: *Hægd Vedurfins gerde Logn á hönum.*

34 Merske edr Mærske *er Jardar Heite og* Bryn *sama og Brún*, ɔ: *vid Marar-Backann ellegar Sióar Síduna.*

35 *Aullum kemur samann um thad ad Brym og Nidur gere Thögn og diúpar Hugsaner og thar hid nockurskonar Hrygd edur Fáleika, eins og aull* melancholisk *Laug og Kvæde*, [v. sup. Not. 5. et conf.]

es giorde þetta Womenn; Þagnader swa-
su Fuglarnir; Þo Sumar-Grijma veglioos
var; (36) Wid þad fioldgudu Grillurnar.

5. Jeg stood i Ungdooms betsta Bloo-
ma, Bwskapar villde reyna Hnauk: Jeg
gyrntest Megan, Sæld og Sooma, so væna
Konu þar auk; Enn eg sa til þess eingen
Raad, utan mier veittest Herranns Raad.

6. Þvi flester þeir sem fara ad bwa,
Fatæker, sialdnar (37) retta vid; (38) hi-
ner a Matt og Megeñ trwa, med Horku
Strit og sijfeldt Yd, vinna sier Braud, þo
varla sie, verdt ad kalla þad Sæl-lijfe.

7. Nü hugd' eg være Vegur annar,
so vegna kynne betur enn, nær Gud ei sijna
Blessan bannar; Biuggu hier (39) sæler
fyrre

36 Grillur [ɔ: *ógrundvalladar Imyndunar Thánkar*] *uxu vid thad til nockurs grillte, eda nockud var enn thá ad siá.*

37 *Thad skedur miklu meir og optar, út i Löndum, enn hier, vegna Vonar og Hugleyses og Odugnadar.*

38 *Hiner fæster sem vidretta, falla til annarar* Extremitatis.

39 *Landnámsmenn, sem höfdu tho miklu starfsamara enn vier, og theirra Nidiar i nockur Hundrud Ar, máttu tho betur og lifdu dnægdare.*

fyrre Menn, og morgum Þioodum enn i Dag, (40) Utanlands gengur flest Hag.

8, Gud hefur margt til Matarboota, Monnum gefid a Lande hier, ad stytta Tijd og Yndes niioota; Enn lina Stark og Mannrauner, (41) æfande Vit i Verkum hanns, verkar þad Traust til Giafaranns,

9. Enn þaa eg leit hve Landsins Mwgum, leid og Sidvanenn (42) Biarger fool; Sky Vonarleysu dopur driwgum, droo fyrer mijna Glede Sool; Efnaleysid mig lijka sloo, laus-sinnes Hik i Briooſted sloo.

G.

10. Ei vilde mijnu Vijle letta, Vited reikade lannga Hriid; Jeg var ad hugsa um hitt og þetta, hvad verda munde a seinne Tijd; Hætt Fugla Kvak þeim Blunde braa, byrta tekur af Dege þaa.

11.

40 *Af thvi thær Thióder finna uppá lángtum fleira hier til Yndes og Hagnadar.*

41 *Ydkande thad og avkande med thvi ad skoda Guds Verk.*

42. *Lángur Avane hulde fyrer Islendingum og bannade theim marga góda Biargrædes Utvege, sem annars være avdveldt ad hafa hier á Lande.*

11. Ut er ad falla, stoor er Straumur,
(43) Strenden Þornar, enn Svaled dvijn:
Þar var so fagr Fugla-Glaumr; [Ferfaung
hefdu Þeir mille sijn] ad Vijled hvarf, eñ vard
eg hress; Vil eg Þvi snoggvast geta Þess.

12. Tialdrar, Selningar tijstu sam-
añ; til var ei hiœ Þeim Skepnum (44) Agg;
Mærenn droog Seym vid sijfeldt Gaman;
Saung Veidebialla (45) Gaggaggagg;
Selningurenn margt Tii-tii-tii; Tiald-
urenn margt i rennu Kvii.

13. Þeir voru ad taka til sijn Fædu:
Tialdurenn (46) Madk wr Leyrnum grof,
Selningur hafde (47) Hleina Krædu,
(48) Hrwdur-Kalls-Born af Steinum
skoof: (49) Margfætla smackast Mawe
ried (50) mat Svartbakureñ Hrognkellsed.

14.

43 *Thad fellur ût.* 44 *Kif Orda Thrættaner.*
45 Veide-Bialla, *Svartbakur, Fridar-bliód, edr Gedstillingar Fuglsens er thetta.*
46 *Fiauru etur Beitu-Madkur.*
47 *Fiauru Grös, Smá-Söl og Sli.*
48 Hrúdurk. Børn, *smæer Hrúdur kallar i Kletta Holum.*
49 Margf. *Krabbe* [Canc. brachyurus] *sem hier algengnastur er.*
50 Mat, *aktade mikels, thotte gott Hrogn-kellse, Hrogn-Kall, heita Nordmenn Ravdmagann enn i Dag.*

14. Þ þeirra Fugla Edlis Hættum, ei nema Lyst og Glede fann; Þeir ætu nær þeir eta mættu, og af þeirra (51) Vistum Siooreñ rañ; Eñ þegar Vatned yfir flaut, (52) æ medan sierhvor Hvijldar naut.

15. Þeir bidu til þess brast wt Siorenn, hweñ var hvors eins Rettur þæ, Matur settur æ Bord og (53) Bivoreñ, Bord-Psalmenn kyriar hvor sem mæ: Svo læta Kongar sinn vid (54) Dwk, (55) Saungvara leika Kvæden miwk.

16. Þeir priisa Gud sem gaf þeim Fædu, giorvollum Hoopnum sagdest vel: Siifeldt hofdu þeir somu Rædu, synde þar Twngan Hiartans Þel. O! þau fallegu Fiadra Dyr; Farsæld og Unun hiæ þeim byr.

17. So foor eg burt fræ greindre (56) Giælu; Gyrnden kvad sem i Briosted flaug: O! ad eg lifde i soddan Sælu,

51 *Fell út af Matvælum theirra.*
52 *Their svæfu jafnann um Flódid.*
53 *Siðar Lögurenn sem their jafnan fæ med Fædunne og er theim i Dryckiar Stad.*
54 Dúkur ɔ: *Bord.*
55 *Kongar læta blæsa til Bords og leika fyrer fier æ Hliódfære um Mæltid.*
56 Giæla, *Skemtanar Kvade.*

lu, (57) sem eg er Madur betre enn Baug, hreinn og saklaus sem (58) Fiadur Fie, frij vid Sorger og Andstreyme!

H

18. Meinlausir Þænkar Gængenn greiddu, gerdu þeir stutta Villuleid, Þængad æ Gotu-leysi leiddu, Luckan hvar fyrer-sat og (59) beid, ad Skipan Guds i græn-um Dal; Gengur þad fram, sem verda skal.

19. Opnadest Land til Fialla frame, Fæturnar upp ad gengu bratt: Boolstad leit eg i breidum Hvame, byggelegann, og þad var satt! Hugeñ mier sagde: hier er nu, [60] Hamingiuvænt ad reisa Bw.

20. Hvad sem Land prijda kallast kuñe, komed var hier i eina Sveit: Hælstad Blom i hvorium Runne, [61] heil-ylmud Gros og Jorden feit, (62) Hoolar, Veller, (63) æ-voxtud Lyng, Votnen og Fuglar allt uñ kriing

21.

57 *Sem eg er Madr etc. ad eg hefde* Sælu *theim Mun framar, og epter minu Stande* 58 *Fuglar.* 59 *Beid min thar*

60 Hamingiuvænt, *vonlegt edur liklegt til-Hamingiu og Luckustofns.*

61 *Miög Davngód til Heilsubótar.*

62 *Sem og Hólar og Veller.*

63 Avøxtud *edur Beria-Lyng.*

21. Þeir swnau hvor i sijnúm Nootum, so þar var Lyst ad hlijda til, saklausum Ásta sadder Hootum, so geck þeim Skepnum allt i Vil: Makar (63) samfara fyrrter Pijn, flogtudu krijngum Hreidren sijn.

22. Aungver af þeim i Strite stwrdu, starfar þo hvor sem Þorf var œ: Hreidur-Fuglarner heima kwrdu; (64) Hvater ei voru lœngt i frœ; Þvi nockrer hieldu varer Vord; (65) Visternar adrer tooku œ Jord.

23. Einn finnur Jurta Frygd og (66) Anga, fegursta plockar Bloom af þeim; hiñ wr (67) Grastoppum Frœen sœngar, flygur sijdann med Áslann heim, annar (68) Smœdyr og Flugur fær, Forde slijkur er honum kiær.

24. Vid Holu-Dyrnar ei þeir eyra, uppsliwga tijdt med *Compliment*, (so Gaman er ad siœ og heyra) sij-tystande med Lag-ed

63 Samfara *medann their erú Hreidren ad byggia og thœngad til vorped er.*

64 Hvater Fuglar *their Karlskyns eru, Steggir.*

65 *Their tijndu Fædu nidur œ Jördunne*

66 Frygd og Ange, *Lystugleike og gódur Thefur.*

67 *Aux ur Taudugrese* (Graminibus)

68 Smádyr, *Smœ-Orma og Fydrillde etc.*

ed klient: Allt þetta sem eg aflad hef, Um̃ustu minne þad eg gef.

25. Nær Ungar voru wr Eggium skrid-ner, ollum Moodeven skamtad gat: Fed-urner høfdu allt eins Yoner, Ungunum lijka gaafu Mat, sem (69) vijdka Koken vesællig, (70) vijande læta mata sig.

26. Hyader (71) strax er Fidred feng-gu, Fiadrernar lærdu ad bera rett: J fyr-stu med þeir gomlu gengu, gaatu keñt þeim ad fliwga liett: Skyllda Forelldra þar med þraut, þadan af hver sier biarga hlaut.

27. Um̃ Dyren hin var sama Saga, sinne þioonudu Gyrndar-Lyst: Saudurenn geck i grænum Haga, Grasid hann beit og mettadist: (72) Mioolk i Jwfrenu Mettan jook; Mioolkena Lambid aptur took.

28. J Vatne Fiska sær eg svëyma, (73) Sinnesletta med Spordakøst, þar Aen

 foor

69 Vidka Koken: *So giöra Landfugla-Ungar, heldst Titlinga, tha their heim koma.*

70 Viande, *thad er tistande [med lävngum Seym]* Vii.

71 Hyader, *Hy nefnest så Dún er fyrst fær Ungenn, ddur hann fiaarast.*

72 *Mettanen eykur Miólkena.*

73 *Ei dúp hu sande, thúnglynder.*

foor til Oſs ad ſtreyma, af Þeirra Buſle gierde Roſt, (74) Yfirhoſn ſiunra ſo var glæſt, Silfre eda Gulle komſt hun næſt.

29. Þeir voru ad (75) metia, ſtock-va og ſtedia, ſtundum mooka, þvi Logned var: Med (76) Samnwöning ſig Makar gledia, mœtte ſo vinaſt hvört eitt Par, og unia ſier vid kalldann Koſt, kann Þeim ei granda Vetrar Froſt. (77)

I.

30. Otal (78) leit eg ſem Lyſter ſadde, (79) Liodad þad ei nie taled fæ, Þa (80) Morgunroden Geded gladde, gyll-te Fiöll, Engiar, Twn og Bæ, eg foor ad reyna Byggd og Bw; Bleſſadeſt allt ſem giörde eg nu.

31.

74 Yferhøfn, *Húden eda Roded, ſo ſem á Laxe og Avrrida.*

75 *Their voru ad* metia *Stravmenn.*

76 *Thad er heldſt Meining Náttúru Spek-inga, ad Fiſkar vineſt ſo.*

77. *Thvi their hafa Vetrar Fylſne, eru og ſiálfer ei heitrar Náttúru.*

78 *Eg ſá hier margt fleira i Náttúrunne.*

79 *Ort Lióð.*

80 *Thá rodade fyrſt fyrer Sólu, er hann ſer frá theſſu ad ſegia.*

31. Af einum Hlut eg vard ad (81) vaka, vanta þokte mier nockud eñ: Adrar Skepnur þær attu Maka, eins og flestaller varner Menn; Jeg Einstædingur Ofka red, Unnustu gooda ad hliota med.

32. Eingenn skal laa þo vid eg vælte, Værdar lijtell i Sængur-Stad: Þad var allt sem vid Mañeñ mælte, mier veittest þad er um̃ eg bad: (82) Himeneñ Konu gooda gaf, Gud so liette mier Hryggdum af.

33. Soolen brautst fram̃ wr (83) frænu Skye, Fegurd Veralldar lystest oll: Allt var a betstum Blooma-Stijge, (84) blikade Gras um̃ rakañ Voll, Nættdaggar Knappa Silfre sett, (85) *Smaragdar* voru i hverium Blett.

34. Þa Geislum skaut wr Gluggum (86) Hisna, (87) gnatade Hryggd og sæst ei

C 2 par:

81 *Vard af thvi andvaka, thad flód mier fyrer Svefne.*

82 Himen, *fyrer Gud á Himnum, er Talsháttur allra Thióda i Evropa.* 83 *Faugru*

84 Blikade, *gaf thad vota Gras Endurskin.*

85 *Skein i thvi döggvada Grase, vid Sólena hd-glæ-grænn Litur, eda sem margur sá Edalsteinn er Smaragdus heiter, være samannkomner.*

86 *Himna Sólen kom fram mille Skyanna.*

87 Gnatade, *brapade, fiell burt.*

þar: Asicon Jardar nam endurlifna, oll Natturan (88) sem Bloomstr var, opnud snerist vid Solar-lios, synde vellygt og Hunangs (89) Os

35. Giftust (90) Jurter og foru ad (91) frævast; Fiargvidrast Dyren sein og þwng; (92) Hin styggvu fyste ad standa og giæfast; (93) stundu gomlud og fæddust wng: jeg naut þar af og færde Fræ; Fioldgar Hysked a mijnum Bæ.

36. Nú er háſumar heppnis Daga; Gamingian ſæter Búſkapinn: þar med er úte þeſſe Saga, þad er ad ſkilia fyrſt um Sin; Lof ſie Gude, ſem Láned gaf; Landed fagne vid ſoddann Skraf! Þrid-

88 *Hun var óll i einu Alite ſo fögur ſem eitthvert frídaſta Blomſtur; Líka ſyndeſt hun ſem mörg Blomſtur, ad opna ſig vid Sólena og ſnúa ſier epter henne.*

89 *Sveitte út ſætum Vókva.*

90 *Epter nyuſtu Graſamanna Ravn og Sión, hefur hvert Blomſtur Menn og Konur med* Organis generationis *og er viſs Tala Manna og Kvenna i hverium Blomſtra Sveitum* [Claſſibus].

91 Frævaſt, *Jurta Konurnar verda af Fræum ólettar epter thad Mennerner haſa Frióduſted fellt.*

92 *Thavg urdu ſpök og lidande af Aſtenne.*

93 *Enn thav gömlu ſtundu. ſem til ſlikra Hluta voru órmagna orden.*

Þridia Kvæde,
sem er
(94) Munadar Dæla,
edur
Boonda Lijf
og
Lands Elska,
um̄ þad

Hvørneg gooder Bændur kunne ad lifa glader og vel ánægder, og hafa allskonar Nægter, á Islande, af Hlunnendum þeim er þar brúkast nú, edur af nyu brúkast kunna; Og i øllu þvi ad syna Dugnad og Elsku Fødurlandenu. (*NB.*) Þo er hier sleppt flestu þvi alþeckta, sem brwkad er, og til slijkrar Anægiu hlijder; Eins flestu þvi er Fornmen̄ brwkudu. (v. f. Tit.)

 K.

94 Mun. Dæla, q. s. *af Salu-Dalur, thvi ad Dæla er Læg, Lægd, hvadan er Dælu-Ker. Gracè* Anciotryphe [*ab* Ankion, *Valle-*

K.

Vænt er ad kunna vel ad bwa, vel ad fara med HErranns Giof; Hanns Verkum sier i Hag ad snwa, honum þacka fyrer utan Tof; Enn sier og ødrum giøra gott, glediast og (95) forsmaa Heimsins Spott

2. Ad kuña vel sitt Kall ad rækia, kepp-ast i Dygdum lengra fram, alldri (96) ep-ter følskum Sooma sækia, sijst (97) uñ Ver-alldar hyrda Glam: Ad syna Velgiørd aumre Þiood; (98) Offa Ranglætes hep-ta Mood.　　　　3.

Vallecula & Tryphè, *Deliciæ*]; tò ankion. V., *ab* Ankòs-eos, tò *vallis* & è Tryphè-ès à Trypto, *Frango*.

95 *Thad er Grein godrar Anægiu thá Mann veit ad hann giörer Skylldu sína, ad hir-da ei um hvad iller Menn kunna hönum til Lasts ad leggia.*

96 *So sem er hátt Alit Althydu, byggdt á eingum Grundvelle eda jafnvel lö:teknum Löstum.*

97 *Glavm og Glede Fiölda Manna, sem eru Ddrar.*

98 Offa Ránglætis ꝛc. *Er* Sensus præg-nans: *Ad sigra slíkar Tilhneigingar hiá sier og kunna riettelega af sier hrinda an-nara Ojöfnude.*

3. Ad kunna ad lifa i Froo og Friþe, fullhraustur under Herranus Lykn, umgirdtur Verndar-Engla Liþe, af Diosla Valldi friáls og (99) Sijkn; Eñ loks hiá Guþe ad verda vïss, um (100) Vist Odæins Sællijfis.

4. Hvilijk sier alldrei Lucka leyner, liteð hef eg þar nockud á: Hañ sier þad berst er siálfur reyner; Segia skal eg þvi meira frá, hvursu mitt Boonda hvorsdags Lijf, hijngad til geck fyrer utan Kijf.

5. Jeg fann (101) Bergmanna fimtu Veru, sæm var ofann af Himne sw; Fie-lausra þvilijk Efnen eru, allhentug til ad reisa Bw: Ein gaf (102) Hending og onnur Ploog, inn til þess ad eg hafde noog.

L.

6. Hvada Verk er eg vinna giorde, vid þad skemte sier Þanke miñ, og (103) Hug-

99 *Ofekur.*

100 *Sælu-Vist ódaudlegra Manna, i audru Lijfe.*

101 *Thad er* Qvinta Essentia *Málmgraftar-Manna; so kallast af theim Konen, uppá hveria their opt verda ad byggia.*

102 *Mier vilde til eitt Happid epter annad.*

103 *Jeg tok mier fyrer skemteleg Handverk ad umtheinkia.*

fan adra kiæra kiorde, sem kyñe stytta Dæg-
urinn; Þo jafnann giætte ad syndlaus sie,
svo mijn Blessan ei hnignade.

7. Jeg took mier heldst til Hugleiding-
ar, hvorsu Nœtturan reglud var, eins i Þvi
vigtuga og Þvi rijnga, er fyrer Skilnings-
Viten bar: Uñ Þad get eg ei annad sagt;
Allt talade Guds Speke og Magt.

8 Hier nærst Þegar eg var ad Verke,
[104] vellte jeg Hlutnum fyrer mier, og ley-
tade ef eg hytte hverke [105] hvad nytt
gott, eda skadlegt er, frañyfir Þad eg vand-
est vid; [106] varlega trwde Landsins Sid.

9. Nær eitthvad Þad til Bata bende,
brwka liet eg og reyna strax, [107] Grid-
monnum bæde og Gronnum kende; So gæs-
te vorded Þeim til Hags; [108] eins Þeirra
Nidiar svipteft Swt; Sijdañ Þad bere
uñ Landed wt.

10.

104 **Vellte** *i Huganum*
105 *Einhveria nya Nytseme eda Skadsemd vid thann Hlut eda Verk.*
106 *Hvad epter hönum var best edur hentugast halded, heldur reynde thad sialfur.*
107 *Heimilis-Mönnum.*
108 *Og ad Börn theirra verde vid thad farsæl.*

10. Ur Jord eg tek, þo take at moote, [109] til ymsa Hlute Biargar Magns: Stundum vellte jeg voldu Grioote, Veggia til edur meira Gagns: Jeg gyrnest ei [110] Gersemenein, Gull, Silfr og Natturu Stein.

11. Merkur-Demant [111] seg mæle ei framar] *Mogol* skal eiga og Hnossen fleir: [112] Penglar kliwsi þrijtugann Hamar, [113] þiettann i Myrkre ad grafa Leyr: Mier læt eg nægia [114] Misser Auds, mætte jeg afla daglegs Brauds.

12. Þa lijt eg Berg af Loptenu [115] holad, laungum flygur i Pannka minn, ad furdast hvad eg fæe þolad, swa-giarn Oſku Seckurinn, sem var i margre Ved-

 ra

109 Ymsa Hlute *til Nytsemdar.*

110 Gersemar *er rettara og elldra.*

111 *Sem vegur Mörk* [*nærre thvi* Sc. 15. *Lód* l. 900. Carata] *thann Stein hefur* Mogol *fenged fra* Culor *a* Golconda-Strönd.

112 *Kongarner meiga briótast gegnum Biörgen nidur i Jördunne.*

113 *Til ad fa thadann Malmenn.*

114 *Jeg er anægdur tho eg hafe ei stórann rijkdom. p.*

115 *Thvilijkt skedur opt vid Sió af Hafvindum.*

ra Hrijd, varad hefur þo langa Tijd.

13. Peggr [116] Hraungrioot er Handa ea mille, hrædest eg vid og kem i Stans, af þvi Jard-Eldur jafnann spiller, Jordunum hier og Utanlands; Ad mitt Herad er fra þeim frij, fullkomlega eg gledst af þvi.

14. Ur Jordu lita kann eg Klæde; [117] Krit rauda tek og ymsann [118] Mó, allgoodann Hnaus, sem Elden [119] fæder, [120] Ebenstimbur, balsamad þo: [121] Málmvøtnen, siwkum Manne þeck, Magann bæta nær eg þau dreck.

15. Fyrer mig einn eg ecke bygge; Afspring helldur og Sveitwongenn; Epter mig vil eg Verken ligge, vid Dæmen orvast seinre Menn: Jeg brwa, [122] gerde, Gøtu ryd, Gronnunum til þess veite Lid.

16. Nær eg mædest i strijdu Starfe, styrdur af Vose hvijle mig, og huggast vid, ad

116 *Brædt i Jardelde.* 117 *Ur Sortu.*
118 *Mór*, Argilla, *Barns-Mór. p. p.*
119 *Motorf sem vel er Eldfymt.*
120 *Islendsk Ebentre* [ibenus Islandica] *kallast Surtarbrandur og er hann smurdur Malmvökva, so ei getur fúnad.*
121 Málmvatn, *ölkeldur, Jarnlagarvötn etc.*
122 Girde *giere Garda.*

ad þad sie Parsi, [123] þokt i Herdarnar kiæme Nyg; Nootten og Værden þerra þurt, þess sidna Dagsins Sveita burt.

M.

17. A Laangferdum nær eg er wte, Ad-draatta vegna um̃ [124] Heida-Geim, get eg heldst þaangad Gyrnden lwte, gott er ad vera komen heim; Þvi Hiartad mitt er [125] helfingad, hlacka jeg til ad fiña þad.

18. Jeg veit hun hefur Sinne sama, saknar hun strax ef geng eg fraa; Þo vid sijn hafi Verken Gaman, vantar hana allt, nema eg sie hiaa. Skal hañ ei braaduni bruna i Twn? Bondañ dreymde mig, seger hun.

19. Lijt eg af Holte Lond og Garda, lifnar Blooded vid slijka Sioon, mæle hvørn Spøl aa Spannar [126] Kvarda, Sprett læt eg fara Bitil-Lioon, laangt fiñst mier heim ad Bænum Bil, Braadlæted samt fyrer ødrum dyl.

20. Hwsffreyan hefur Augad wte, añadslaged, og þetta sier: Hun strijkur Munnenn

123 *Thad sie gagnlegt tho miked hafe fyrer thvi.* 124 *A Fiallvegum.*

125 *Helmingad, annar Parturenn er heima.*

126 Mæle hvørn Spøl 2c. *jeg mæle hann i sinau, thvi mier thyker Vegurinn længr*

enn klien med Klwte, kemur þegar af Bake eg er, og biarta leggur Hönd um̃ Hæls, helldur enn ecke vid mig friæls.

21. Hun kysser og med Klappe seger: **Komdu blessadur Heillen mijn!** Gude sie Lof! Eg finn þig segen; Fyrer margt laungu vænteg þijn! Hiwen gladiast og Bornen blijd, [127] Bugted þad gengur længa Tijd.

22. Jeg fer i Bæ og hressest helldr; Hun dregur af mier Vos-Klæden; Svo Kulldenn flye, kveikest Eldur, kræfast þarf einhvor Netturen; Bordet er sett med betsta Mat, i Bwrenu sem hun fenged gat.

23. Hun finnur margt til Yndes Orda, eins og fyrst nygift værum þæ: Hun mig ymist bidur ad borda; Brætt kvartar, ad mier fellst ei æ. Hun seger: Fyrer þreyttann þig, þad er nu mæl, ad hvila sig!

24. Af betstu Faungum byr hun Rwmed, ad bæde getum sofid hægt: Ad decku lijdur Dagur Hwme, dasadur sef [þvi vel er lægt, [128] i minnar Astar Fadme

127. *Lotning sem Folked syner Bondanum medan er ad heilsa hönum.*

128 **Lægt** ɔ: *liggiande, mier er hægt, vel um mig bwed.*

me] fws, framm til Dagureun byrter Hws.

25. Vidur Morguns eg vakna Roda, vakur og nyr, ad hugsa um Bw; Þannenn a mille Vadmals Voda, værara eg sef, ad minne Trw; Enn Kongur svaf a Silke-Byng, syrgiande kafin Umþenking.

26. Hvad sætt er þaneg heim ad vitja, hugse þeir til sem reyna lijkt? A Lande giftur sona ad sitia; Sælgiæte mun ei finnast slijkt. O! hvad sælann þan Segg eg tel, sem þannveg byr og giftest vel!

N.

27. Maa eg vel losa mijna Hyru, maa eg vel þar um syngia Liood: Oll er [129] hun skopt af Edle dyru; Ei veit eg þvilijkt Giædsku Blood: Oll er hun som i Sioon og Raun, sætann Mannkosta færer Daun.

28. Hennar Gudhrædslu og Dygda Dæme, daglega skijn, sem fagurt Blys: Hiwum allt kenner sem þeim sæmer, sidar Børnen og hepter [130] Ys, Illmæle, Klaam og Arga-fas, Osamþyckter og Heimsku Þras.

29.

129 Hun, Sc. *Hyran edur Konan mijn.*
130 Ys, *Ogangur.*

29. Hun er riett kollud Hwſſens Mooder, Hiwunum kiær og virdt ſem ber, hennär Dygd læra Landſins Pidoder, lempen þar til og hugul er: Hun virder mig og elſkar eins eingum gioraude neitt til Meins

30. Hun med Iþroottum Hwſid fyller, hreinlega byr til Mat. ævallt; Hvad ſem hun hefur Handa æ mille, HErrañs Bleſſan þad dryger allt, ſo hvort eitt Matarkynia Ker, Krucka Spæmañſins halded er.

31. Hun er ſkijrlijf i Hiarta og Siñe, hiä mier ſeſur og bæreſt ei; Helldur liggur i Hvijlu minne, hæverſklega ſem oñur Mey, [131] erfidar ſamt med Æru þar; Avoxtenn Gude befalar.

32. Hun vill aumſtoddum hiælpa og þioona, hun vill ſykra þad Reiña er æ: Hun er mitt Skart og Heidurs Krona, hun er þäd betſta, ſem eg æ. Hvorium ſtundlegum Eignum af, eckert þvilijkt mier DRottenn gaf.

33. Nu hef eg talad noog uñ ockur, neſnda Sælu mæ finnaſt uñ; Þvi ſoodan Konur koſta nokkud, Kiørgriper eru i Rikiunum. Fleſtallt Bwendum villde i Vil, væru þvilijkar margar til.

O.

131 *Thetta er ſett æ mot* 1ta *Kv. Er.* 14*dd* v. ſ.

O.

34. Nær Vetrar-Tijd ad Garde gengur, gledst eg ad [132] eiga Skiool og Hvijld: Utevinnan ei lyr oss lengur, Lyst af Hauststofnum verdur fylld: Þvi nytre verd eg nu i Vor, Náatturunnar ad rekia Spor.

35. Veturenn hier ei Virda [133] slooar, vid hanns Giæde samt kannast eg: Heilsan er friisk þaa friis og snioovar, falle Vedrattan bæreleg: [134] Alldrei fester aa Skotnum Skarn, Skemtan er mier ad gaanga aa Hiarn.

36. Fara læt eg ad Fugla-Veidum, Faagætis til um Hlijdar-Urd, [135] sem Fornmenn aadur hofdu aa Heidum, [136] Hænsna lodfættra siest ei Þurd: Vel get eg

132 Sc. *inne*, *fara i Vetrar Hreyse*.

133 Slóar ɔ: *Vermer*, *beiter*.

134 *Menn verda ei Ohreiner wte ad gaunga i Froste og Snio*.

135 Sem, *thad er*, *med sama Hætte og Fornmenn*, Sc. *vid Tog og Snöru*, *enn ei Byssuskot*.

136 *Riúpurnar eydast ecke*.

og bordad Ville-Riett; [137] a (138) veiku Fydre sef eg liett.

37. Náatturan sialf fer (139) Lopt ad leggia, lystelegt yfir Votn og Sæ: (140) Krystalls Gler er vid Yliar Seggiä, almennelegt a hvorium Bæ. Eingen veit eg um (141) Vedra-Hvolf, Vijsir a þvilijkt Hallar-Golf.

38. Jsenn þyker a Jslande, (142) Oblijdu Merke Skaparanns; Þad er ei satt! hann svipter Grande, sijfeldt og (143) geymer Blessan hanns; Hlunnende margt og ferskann Fisk, saum vier þadann a vorn Disk.

P.

137 Ville-Natur, *kallast af öllum Otömdum, smalfala edur Villedyrum.*

138 *Eg sef vært a thvi mæwka Fydre.*

139 Lopt *eda Pall af Isum.*

140 Krystallur *thyder öndverdlega a Griska Túngu Is og thadan hefur Steinnenn Krystallus sama Nafn fenged.*

141 *Heimur.*

142. Jsen þyker Jsl. 2c. *enn Gud latur hann tho optlega verda oss bæde ad Gamne og Gagne p.* v inf Not. 14.

143 *Vardveiter under handa oss, ymsa Fiska.*

P.

39. Po gott sie hvad eg giet af Sæ-num; Giæden þau verda stopul samt; Hiœlpræde vissast heima œ Bænum, holl-are gesur flestum Skamt, Omakslaust sel-ur Ull og Mioolk, æred fyrer vort Hei-ma-Foolk.

40. Todu-Gissum eg gior kañ haga; Grædast Kyrnar þœ setst er ad: Hiort-kiœlar nær til Vatnsens vaga, verdur mier skiemt ad lijta œ þad: Hvor þeirra Mioolk-ur-Brunnen ber, Barmafullann œ Kvide sier.

41. Spring-Vatn (144) wr Garde Gylva Dana, gietur hun (145) Frenia (146) leidt til sijn: Ur hvorre (147) Rennu og hvorium Hana, hvijtlitad sprœner Matar-Vijn: Ef Honden þrycker Ovart œ, Upp-sprettan fer ad vella þœ.

D. Q.

144 *Med Kunnst giördar Vatnsprænur i ymsum Lystegördum Dana Kongs, sem spyta hatt i Lopt upp.*

145 Frenia er *Kyr.*

146 *Fært heim til sijn, snúed uppœ sig, syn*

147 Rennu, *thad meinast úr hvorre Mióí-kurad og Spena.*

Q.

42. Laangt yrde Þviliijkt til ad tijna; Tek eg Þad sem er sægiætast: Reynslan giorde mier stælf ad syna, Þo sæke ad Frost og Vedred hvast; (148) Hvørneg ad Vetrar Hwmen svort, heldst fenge jeg ad Sumre giort.

43. Nær Grøsen øll hiaa Grennum følna, (149) Groodrar Nættwran byrger Dyr, Rætur og Alden rotna og følna, rijrnar og deyr hvad lifde fyr, Þaa hef eg hiaa mier Grøsen græn, god til (150) Liknar og (151) Matar-væn.

44. Allann Vetur med øllu Lijfe (152) Avøxtur Þrijfst og stundum vex: Nett

148 Hvørneg, *heldst Vetur meige ad Sumre gæra.*

149 *Tepper alla Vege Lopthitans, fiarlægur og byrger Sólena p. p.*

150 Liknar *edur Læknar, Heilsubotar edr Lækninga.*

151 Matar-væn *brúkanleg og hentug til Matar.*

152 *Soddann innsett Kálgrese vaxa framan af og Blómed útspringur; sídan lifer thad sem i Svefne, vaknar á Vor og gefur thá Fræ, nær úte plantad er.*

Nett hann uppskera kann med Knüfe, Konan til Sadnings og til Smecks: Fyrer mig og adra sydur so, i sierhvørre Viku (153) Daga tvo.

45. So heilnæmañ og frægañ Forda, (154) Fürste margur sier nægia liet: Hinunum þycker Hnoss ad borda, hvorsdaglega þad Raritet; (155) Adrer um tekenn tvijla Skatt, trwande laust ad þad sie satt.

46. Eple, Næpur og (156) Allo-in-Rætur, a Vetrum geymer Jorden þyd; Enn slijkar Matar bestu Bætur, brwkudu Grikker fordum Tijd, Rómveria lijka hraustur Her, (157) Holdar og Yfer-Mennerner.

47. Sidudum Þioodum eiñ eru ollum, Avexter slijker daglegt Braud; Þvi

D 2 hlæ

153 *Matreider thessar Jurter tvisvar i Viku [eins og brúkad er i ödrum Laundum.]*

154 Fürste *edur Fyrste, Prints, tigenn Herra*

155 *Hiner Landar míner efast um thad, ad eg hafe so miked Gagn af Mat-Urtum, ellegar ad Hyssked mitt thar vid lífe.*

156 *Kolfar og Æxlis-Rætur sem eru ad Mynd og Efne svipladar Aldine.*

157 *Adalmenn og Generalar edur Hershöfdingiar Romveria.* vid. Liv. Varr. *og fleire.*

hlæ eg riett ad Rusta-Koilum, er reikna
þaa (158) Gras sem auke Fraud; (159)

Eins og hvert gau- ded af þeim sie, á- minstum Køppum braustare.	Eins og hvert Fló- ned af þeim sie, á- minstum Þiódum vitrare.

R.

48. Viist er framsagdur Vetrar-
hagur, ad Vistanægdum høfud Þiing;
Samt hinn rœdvande Bœar-Bragur,
bæter Heimiled allt um kring: (160) Frœde-
bækur eg les og Liood; So (161) lære
Hiwen Dœmen good. 49.

158 *Their ætla ad Maturter sie throttlausst Gras, sem take úr Merg; og Menn kunne ei nátturlega vid ad lifa.*

159 *So hvert Afftirmed og Heimskingenn hier á Lande, hyggst nu betur skilia enn thær vitru og megtugu Thióder, og ætlar braustare ad verda med thvi, ad fordast Maturter, enn hiner miklu Höfdingiar og Hreysstemenn urdu, med thvi ad borda thær.*

160 *Sannar og fródlegar Saugur, Rimur, edur annad gott thvi um likt.*

161 *Thad er* Philosophia Exemplaris, *sem Menn heldst taka epter, og hun fæst ei nema vid Frásagna Lestur.*

49. Jeg lijd ei Giems nie Gœrungs Hætte; Gamaned samt eg læt i Tie, og vil hvor gladur verda mætte, vid Skickunn, Hoof og Froomlynde, og so i Kroppenn kome ei Ryg, (162) Karlfolked stundum reyne sig.

50. Giarnann Trwrækenn vil eg vera, Vinnufolkenu eg helld til þeß: (163) Ei mœ Hwsleſtur undann bera, edur œ synga gudleg Vers: Bibliu les eg fyrst og fremst; (164) Fræda Lærdoomur Ungum temst.

51. Eins hvort vier vokum eda sofum, (165) Andfælu laust og Drauma roott, Bœrenn er hreinn af vondum Vofum, vid slijka Side Dag og Noott: Þeir goodu Englar eru hiœ, ollum Meinsemdum hryndaa frœ.

162 *Glíme, og hafe adra sidlega Leike, hvar med Líkamenn verdur æfdur og Heilsunne vidhalded.*

163 *Guds Orda Lestur daglega og openberlega i Bænum Kvöld og Morgna.*

164 *Baurnunum er kendur sinn Christendomr*

165 *Thá sofum vier rótt fyrer utann Andfælur og vonda Drauma, etc.*

S.

52. Fiskur er gengenn (166) iñ wr Alum, (167) eydest af Bændum hvort eitt Kot: Senn er komed ad Sumarmalum, Sælunnar verdur ecke Prot: (168) Nykomner Fuglar friidka Twn, farenn er Snioor af hvorre Brwn.

53. Jorden skipter uñ (169) Lanar-Lite, leidest Riúpunum (170) Skiallar-hams: Mier (171) breytest og ad niijnu Vite,

166 Jnn úr Alum, *under Landed, inn i Fyrde og Vijkur, upp i Landsfleina.*
167 *Their fara driúgum aller til Sióar.*
168 *Sumarfuglarner*, [Aves migrantes], *so sem Lær, Hrossa-Gavkar, Stelkar, Spóar, etc.*
169 *Hvijta-Lite sem hun lánad hefur, edr huñ hefur til Láns fenged hiá Vetrinum*, Sc. *af Ijum og Snióum.*
170 Skiallar-Hams, *Egg-Hymnu Hamur edur hinn hvijte Litur.*
171 *Jeg og so fenged Sinnaskipte med Misserasiptunum: So hafa Menn annarslags Hugar Hræringar med* ödru *Vedre og Lopts-Lite; Mennerner i kringum ofs, Hluterner* [Objecta] *og* öll *Heimsens Asynd*

Vite, miog so Giedferded innan Skams;
Hvi oll er komen onnur Lyst, i mig;
Enn sw jeg hafde (172) fyrst.

54. J Haust er var eg þrumde þreyttur, þaa Jurta-Gardsens Ydiu sleit; Nu vil eg aptur verda sveittur, og vellta þar um einum Reit; Enn varpa siidann Fræe i Folld, (173) Fyrermyndan um sialfs mijns Hold.

55. Lystugt er wte ad vera a Vore, Vedred fagurt, enn Soolen skijn; Arnar jarmande Fær i (174) Forenn; Fugla-saungurenn alldri dvijn; (175) Fiskar upptaka og firrter Hryggd, (176) forvitnast ætla um Landsens Byggd.

D 4 *T.*

synd, virdast ofs epter thvi breyten Svip hafa, sem vidrar úte, ödruvijs i Sól-skine enn Dymmvidre, Logne enn Hrijd, etc.

172 *I Haust er var, thá Veturenn kom.*

173 *Hverneg thad skule til Thurfdar gánga og sidann endurlifna.*

174 Sore [*og Fær*] *Saudur, Hrútur, Geld-Saudur*, [vulgo] *Forustu-Saudr*

175 *Vatns-Fiskar eda Silúngar vaka, taka uppi.*

176 *Eins og their vilie fara ad skoda etc.*

T.

56. Frækornen þaa eg felle nidur, fara þaug uppaa Von og Trw, Naatturan hreſs þeim helldur vidur, (177) hlaupa þaug upp ad Bragde nu: (178) An Fyrerhafnar minnſtu maa, Madurenn af þeim Jurter ſaa.

57. Þar vex upp meſt af (179) miñſtum Aungum, margſlags Kaalgreſi nytſamlegt; (180) Gróduŕſetningar lifna laungum, lijka Krydd-Urter eige tregt: (181) Miólk-Urter gefa Matar-Lyſt, Magann kiælande og Briooſted þyrſt.

58.

177 Ad hlaupa upp, *Jegia Sádmenn um Gardfræ thá ſkamma Stund nidurliggur og thar ungu Jurter fliótt uppſpretta.*

178 An Fyrerhafnar *eda Mædu*; *Thvi lett Erfide er ei Fyrerhöfn ad kalla.*

179 *Allar ſierilage ſo kalladar Káltegunder, hafa mykid ſmáa Rót i Samburde vid thá ſtóru Jurt er vex thar upp af.*

180 Plantæ, *Ungar Jurter*, *ſem med Rótum plantaſt.*

181 *Miólkurter: Meinaſt öll Salöt, ſem ſameigenlega gefa Matarlyſt (og kallaſt lijka theſsvegna Lyſturter)*, *kiala og ſvala.*

58. Af (182) Myntu Gall og Magenn [183] heilest: [184] Mustard af Tafle Freilsarans, Peckium; [185] Mann yfir sier hier seilest, sætan Ylm gefur Limed [186] hanns, Magann vermer, enn [187] hreinsar Haus, hann [188] væger Kylen graftrarlaus.

59. Steinselia leysir Þvagsins [189] Þwnga, Þar [190] Miltes-teppu og [191] Kvidar-stein: [192] Spinakkan [193] miyk-

182 *Krull-Mynt*, Mentha Crispa Officinarum.

183 *Heilbrygdast.*

184 Mustardur (*kallast heldst sá tilbúne*) *Sinep edur Sinapi, um hvörn CHRISTUS talar* Matth. 13 v. 31. *og* 32.

185 *Thad Sinepi, sem vex hier á Lande verdur meir enn Mannhátt.*

186 Hanns *miklu og mörgu Blomgreiner.*

187 Purgat Caput ɔ: *dregur vonda Vessa af Höfdinu.*

188 *Lætur thav vægia, fliter theim,* maturat tumores.

189 *Petursella,* Petroselinum, *læknar Hlandstemmu og greider thvagrás.*

190 Obstructio Lienis.

191 *A, vid Steinsótt, bætande Blödru og Nyrnasteins Meinsemder.*

192. Spinat, Spinachia.

193 *Gefur miwkt Lijf*, Dulcitalvum.

er Lijf og [194] Lwngá: Laukurenn [195] Kveiju og [196] Orma-Mein. [197] Eins hvort Medal had eykur Krapt, aboreð, sem til Matar hast.

60. Nidre [198] i Jordu nytañ Akr, nætturlega jeg giorde mier; Hiñ [199] yfer Jordu er eñ þær lakur; [200] Eple meina eg sem vaxa hier, og [201] Miol og Braud og Grioona-Graut, gesande, Sveingdar eyda Praut.

61. Enn Jorden Fiesiood hulen [202] hefur, handa mier Næpur [203] Rófur

194 *Myker Lwngu*, lenit aſperit. pulmon.
195 *Innantókur*, Colicam & dolores inteſtinorum. 196 *Innan i Manne.*
197 *Theſſe Medöl verka hæde i Mat bordud og i Lækningum brwkud wtvortis edur innvortis.*
198 *Hier meinaſt Akur Jardepla hvör öll nidre i Jördu vaxa.*
199 *Kornakrar ſem nu vilia ei luckaſt (enn ſem* komed *er) hier á Lande.*
200 *Heldſt thav tvennſlags: Tartupplur og Jardperur.*
201 *Af hvorium giört er Miöl og Braud, etc.*
202 *Jörden hefur hier enn i ſier hulen Akur, ihvi nidre i henne vaxa Næpur, og fleire Kólfarætur.*
203 *Rofur; ſo* kallaſt *aflangar Næpur er hier vaxa.*

med. Fleira mitt Akurgerde gefur, gott, þo hier ei sie framtaled. Uppskeran mier ei verdur [204] vond, Vetureñ þegar fer i Hond.

62. Auk þess mier Jurter margar þiena, sem [205] Morken reider hvort eitt Ar [206]; Nockrar þvi Fædslu liwfa liena; Lækna hinar ymsa Kvilla og Saar, þad akta ei Grañar mijner Mæl, [207] meir eñ hid [208] fyrra uñ Garda-Kaal.

63. Ofan i Kauped ad þvi hlægia, Ovita Gantar, þad er ver; Enn slijkum Heimsku-Hlætre bægia, Hwngred sijdann og Kvilleñ fer: Þeir vilia giarnan Utlendskt allt, og helst [209] Vitleysid, sie þad falt.

64. Af þvi sem [210] heima Gud þeim gefur, goodu og þorfu fyrer aungvañ Prijs, Osmeckur fiñst og illur Þefur; Eins og

204 *Hæg og ei vandasöm.*
205 *Sw ósáda Jörd, Twn, Uthagar etc.*
206 Reider ɔ: *ber, gefur af sier.*
207 *Mæl ɔ: Efne.*
208 *Thad sem ádur var sagt* (v. *Str.* 47.)
209 *Og heldst Vitleysid, ɔ: thad sem heimskulegast og skadlegast er, sie thad ad eins fra Utlendj kum edr af theim brwkad*
210 Heima ɔ: *hier in Lande, hiɑ theim.*

og þad være [211] Flær og Lys, soopa þvi sem til Angurs er, ofnærre, langt i burt fra sier.

65. Gud seger: [212] þu skallt Urter eta; þeir ætla þad, ma skie, [213] Synda-Laun, og fordast þvi sem fremst þeir geta; Fiisken samt þyggia Korn [214] og Baun; Vissu þeir ad þad være Gras, vid [215] Kaupmannenn þeir hefdu Mas.

66. Grøsen sem hierna hia heim vaxsa, hallda þeir [216] ei til Lækna sterk; Enn (217) i Galdre med Ginafaxa, giora

211 *Sem bite tha og theim vare Ame ad hafa narre sier.* 212 Gen. 3. v. 18.

213 *Straff Syndarennar, enn gæta thess ei er GUd sagde til* Adams Gen. 1 *v.* 29. Sc. *ædur enn hann fiell*; *Og til* Nòa ib. C. 8. v. 22.

214 Korn allslags, *Ertur, Bauner, etc. sem tho er allt af Urtum texed; Jm, Hveite, Bygg, Rwgur, Hafrar og theirra Grion, er af theim eigenlegu Tadgresis Tegundum,* [Graminibus] *sem Melurenn vor.*

215 *Tha mundu their wt af thi deila vid hann og minna fyrer gefa.*

216 *Dauf til Lækninga.*

217 Ginfaxe *heiter su Mynd sem Galdra-Snaapar nu opt bruka.*

giora kunna þau Furduverk. (218) Reiner bølvadur segia sie; (219) Samt er hann eitt þad betsta Tre.

U.

67. Ottast eg (220) ad mijn Sæla siatne, sie eg lengur vid þennan Stock. Heimsku Veikleikenn bid eg batne, so (221) bassla þurfi ei med Vanar Stock. Gaungum helldur i grænan Lund, glediumst þar aptur litla Stund.

68. Ugglaus sit eg (222) i soddann Blooma; Siist þarf eg hrædast Eytur-Dyr; Gud liet þaug hijngad hvorge koma; Hier ei (223) Forgist i Iurtum byr: (224) Pistlar

218 *Hann hefur orded fyrer fierlegu Oorde, hia Isl.*

219 *Avöxtur hanns er hardla godr vid Saar stiller Bukhlaup p. p.*

220 *Gleden hindrest.*

221 *Gaanga vid Vanar Völ [ei fara a Vonar Völ]; Fara um Husgaang, betla.*

222 *Eg set mig hier nidur Ohræddur fyrer Illyrme og Eytur-Jurtum, sem ut i Löndum er ad Ottast, nær Menn sitia i grænu Grase.*

223 *Eytur edur Olyfian hafa thar ecke.*

224 *Their vaxa ei i thessu Plaatse [tho finnast their i faam Stödum a Isl.]*

lar hier ei nie Þyrnar fæst; Þvi er mier hier ad vera skæst.

69. Morg eru fyrer utan Hvanner, ægiæt Bloomstur i Þessum Stad: Eg vil Þu mijna Søgu sanner, sagda jeg ædur fætt um̃ Þad: Fyrerhafnarlaust vaxa vel, Vista-Jurter, sem fyrst eg tel:

70. (225) Jardaga Rál og (226) Kraka-Jætla, Kælgrese mega virdast josn: Til (227) Lystar-Retts hun er, eg ætla; (228) A Kalþa sømu Dygda-Nosn, æ (229) Skarfa-Kál og Súru sett; sefar hid (230) fyrra (231) Biwgeñ liett.

71. Fyrst eg sit under Einer-Runne, eg mæ geta Þess [232] Heilsu-Triess; Med sæum Ordum eingenn kunne, [233] Otal-Dygder

225 Heimilis-Njóla Blød, Patientia.
226 Coronopus, *er ein* Plantago angustifolia.
227 *Edur Salats, brukast hun so i* Hollande
228 Caltha Palustris, *Veitu-Soley, er og til Kaals og Salats*, *og*
229 *allteins* Cochlearia.
230 Sc. *Skarfakaal.* 231. *Skyrbiug.*
232 *Heilsubotar Tre.*
233 *Thvi thdd er eitt* Polychreston *edur hefur margar Dygder til Lækninga.*

Dygder ad nefna þess: (234) Reykelſid hollt i hvorium Stad, hreſſer og Kroppenn verndar þad.

72. Um Foodur-Hey, sem Fienu(235) lwkaſt, (336) fergd og ſkomtud wr þurre Kos, og Otal þad sem almennt brwkaſt, oll Ber, Søl, [237] Smærur, Fiallagrøs, þo nioote tijtt, eg tala ſeatt, (238) nie Tæring uppa Bwmanns Hætt.

73. Helldur villde jeg nockud nefna, nytſamt, er ſyrre viſſe ei hvur, ſierlegt til Bwmanns Sældar Efna, ſo Meiningen ei verde (239) þur, og hvad mier einatt Ynde jook, er i Nœtturu (240) las eg Book.

X.

74. Nær Vatn ſkal heita ad [241] Veitſlu-Minne, og verdugum Geſtum læta i tie,

234 *Sem ſie Laufunum ſiaalfum og theim mioſtu Greinum.*
235 *Um ymſar Heytegunder, ſem Smala er gefed til Fodurs.*
236 *Fergd* ɔ: h*laden, griotboren og ſigen.*
237 *Smaara-legger* ɔ: Trifolii Pratenſis Albi.
238 *Daglegt Bonda Matlijfe.*
239 *Smecklaus, leid, Oſkemteleg.*
240 *Las med Reynſluune.*
241 *Tractera Adkomande med Theevatne.*

i tie; Utlendſkum (242) varla verd eg miñe, vil eg ei þeirra (243) Fúka-Thee; (244) Framar akta jeg (245) Æru-Príſ, er mier ſiu Jurten (246) heima vijs.

75. Thee (247) kryddа jeg af betſta (248) Bloome, [249] i Blaaſtur-Skugga

242 Varla, *Jeg vona adrer dæme ſo,*
243 *Hier aldri, nema ſlæmt Thee, og ſo er thad almennt i Höfn; Nu er thad hier opt auk theſſa fued, myglad og eitt Sinn adur ſoded.*
244 *Eg met betur og dyrara.*
245 Veronica, Joh. Francus *befur ſierilage Kver ritad um* Veronicam Theezantem ed. 1694 & 1700 Lipſ. *og* Frid. Hartmannus, De Infuſæ Veronicæ efficacia præferenda Theæ, Halæ 1694 Buchwald *ſeger hun ſie* Quaſi verè unica inter plantas ob virium exellentiam dicta. *Og i marg̃ra annara lærdra Manna Bokum er henne akaſlega broſad. Seyded drucked er ægætt vid ſtor Sær, Brioſtveike Kveiſur, Vatnſott, Stein, Lifrarſtæmmu, Milteſyke, Sijduſtijng, Lænæna Særing, Megruſótt, Klada, giörer Sviita p. p.*
246 *I Landeign minne.*
247 *Giöre Jurta Blending fyrer Thee.*
248 *Blomſturen eru heldſt til theſs teken.*
249 *I Vinde, hvar ei ſkin Sol a.*

ſem þurkad var, (250) vel-litad ſem ad Vitra Roome, Verkan, Smeck, Ylm af hinu bar: (251) Hármeyar-Lauf og (252) Bráda-Biørg, blandaſt vid (253) Ekkels-Jurten morg.

E 76.

250 *Thetta Theevatn hefur fagrann* [*grænann*] *Lit.* 251 Folia Dryadis.

252 *Blodberg* vulgo *rettara Blodbierg edr Biörg, eins og Broodbierg edur Braadbiörg* heldur *enn Broodberg.*

253 Achillæa [*af* Achille *ſem fyrſt fann hennar Dygder, einkum til Saraböta*], Millefolium Pratenſe, Album, Nobile, *Vallhumall Isl. hann bæter og læknar him Mönnum og Konum allſlags Blodlæt, eins Blodthvag og Bloduppgang, og vid Höfudverk, Stein, Eyturbit etc. Duſted brwkaſt i Smr wtvortes. Theed thar af hefur og adurtaldar Verkaner og lijka bæter thad allar Kveiſur og Innantökur og* Dolores Venæ Portæ, *Byrian til Nyrnaſteins etc.* Buchw. *ſeger* (*i hanns* Specim. Bot.) Millef. Officinarum omnibus fere Genuinis Practicis haud immerito Polychreſtum habetur— & optimum medicamen in medentium ægrorumqve votis rarò fallit, p. p.

76. Ef austan ad (254) so kallad Caffee, (255) Kola-Mylsnu þeir gyrnast Saup; Þaa segeg kome af Synda-Straffe, soddan Pricalsemdar elskast Kaup: Af Einsberium betre Dryck, by eg, sem hefur (256) sama Skick.

77. Þvilijk mig (257) Heilsu bæter Baara, badum Hondum eg Kered griip, og (258) þriggia steiktan Avoxt Ara, (259) ylmheitann þan eg gladur syp: (260) Nordmenn

254 *Sem kemur austan úr Heime* (Arabia) *og valla kann Caffee ad heita, epter ad thad med theim almenna Tilbúninge hefur mist alla sína rettu Nátturu.*

255 *Thad er ei annad enn* Caffee Kola-Mylsnu-Súpa *edur Grautur.*

256 *Hann er vidlíka tilbúenn og hefur alla sömu Asynd, svipada Lugt og Smeck, nema enn thægre, og Verkanen betre i margann Máta.* 257 *Heilsubótar Lógr.*

258 *A Einu-Tre eru i senn Ber frá thremr Sumrum*, Sc. *their gulu Viserar i Sumar; Thaug grænu Beren sídann i fyrra Sumar, og thau svörtu sem eru fullthroskud, sijdann Sumared thar fyrer.*

259 *Einer-Caffe er ylmande thá heitt er.*

260 *I* Norvege *brúkast thesse Dryckur og Thydsker Menn vilia fier hann fyrst og fremst*

menn hafa þad þecker lært; Þydverſker eins til Nytia fært.

78. Þær dyru Veigar Hryglu og Hooſta, hrynda (261) giörande Blooded þunnt: Þeim Nyrnaſteins (262) og Blödru, (263) Briooſta, Bægleik og Kveiſur (264) verdur unnt, ad lækna, og innra (265) Flog-

 en

fremſt eigna. Joh. Jul. Hecker *ſeger* [Einleit. in die Botan.] Die Wachol-der-Beeren ſind eine rechte Poly-chreſt-Artzeney. Sie können auch ſelbſt zur Verdünnung des Bluts vieles beytragen, wenn man ſie ein wenig röſtet, und allsdenn wie Caf-fee zurichtet. Solcher Tranck iſt ſonderlich gut im langwierigen Hu-ſten, Gelbſucht, Magenbeſchwe-rungen, Colic, Nieren- und Blaſen-Steine 2c.

261 *Theſſe Dryckur thynner hiá theim Blód, ſem thad ofthyckt hefur.*

262 *Leyſer Steina Kvidur, hvert ſem held-ur eru i Nyrunum edur Hlandblódrunne.*

263 *Brióſtveike.*

264 *Theim dyru Veigum* [*edur Dryck*] *ver-dur unnt ad lækna etc.*

265 Dolores Stomachi *edur Maga-Pijnu ymſa, og ádra Verke innvortes ,ſo ſem og Faner*

en flioott, flyr Þær og lijka (266) kongleg Soott.

Y.

79. Madran (267) orþreyttum letter Lwa; Lioa Krapta (268) Vedraberen raud: (269) Meler og Drekar, (muntu trwa?) mier færa Hveite og Sælabraud: (270) Fioldygdug jaaſt um̃ Jokla-Stød, (271) Jakobs-Fiſill og (272) Remmu-Bløð.

80.

Einerberen óbreytt gióra, hreinſande burt hver Saurende Likamanns, og einkum hidlpande Blódſens Umgánge (circulationi Sangvinis): *Um Einer-Trefins ſidlfs, theſs Laufa, Smiörs, etc. margfalldar Dygder verdr hier oflángt ad tala.*

266 Morbus Regius, *Gula.*

267 Gallium l. Galium *er eitt* Acopon.

268 *Hrútaber althekt á Isl.*

269 *Melur*, Arundo, Gramen Spicatum *etc.* v. Linn. Fl. Sv. 102. *og* Dracumculus [Minor], *Kornſúra.*

270 Polychreſta *ſem hafa margar Dygder: Jdtaſt á Isl.*

271 Jacobæa [Minor] vel Senecio.

272 Menyanthes, *Horbladka.*

80. Enſker kaupa fyrer dijra Dooma, (273) Døkkvanar-Blød, i Tobaks Reyk: (274) Vielants-Rót Garner giorer toom-ar; (275) Geitlu vill Pioođen Foota-veik: (276) Græđesúran er Særum holl; (277) Svæſla biladann læknar Koll.

81. Oſſvefne hrynder (278) Hrafna-Klukka; Hrynder Svefnleysi (279) Fiólu Lauf; (280) Mergruna Skemdum (281) Skeggeđ bukka; ſkijreſt af (282) Augn-fró Sioonen dauf. Vid Eytur, Peſt og (283)

 Orma

273 *Sortulyngs Blöd kaupa their dyrt úr A*merica *til ad reykia med Tobake.*

174 Thaliƈtri [Alpini] radix purgat. *Theſſi Jurt hefur og fleire Dygder, ſem adrar thær hier nefnaſt, tho ei nefneſt nema ein Verkan hverrar.*

275 Podagraria *Snóka-Hvönn.*

276 Plantago latifolia ê inſignis udneraria

277 Rhodiola, *Burn*, Cephalica.

278 Naſturtium, *Vild-Karſſe*; hinc adag: Ede Naſt: *vid Svefnuga og Dofna.*

279 Viola [Martis & 3 color], *hennar Blom og Blaud.*

280 Dyſenteria.

281 Barba Capræ, *Miadurt*, ulmaria.

282 Evphraſia.

283 *Bit Eytur-Orma.*

Orma-nag, og (284) Sævar-Hvønn og (285) Vind og (286) Slag.

82. Þetta er og meira og mijnu Lande, mørg er Ótalen Dygden fijn, i þeirra goodu Grasablande. Gestunum skeinkeg (287) Biarkar-Vijn, og (288) sterkra Beria Virt og Vøl, vænnra Bloom-laga i Helgar-Øl.

83. Hiénagrøsunum gleymeg alldri, svo goodann Ylm þau senda mier, Frioosseme verka og (289) Frygdar-Alldre, (290) frævast Óbyriur þar fyrer: Ein Rooten sock og onnur flaut, wr Fadmlogunum teken braut.

84.

284 *Meistara-Jurt*, Imperatoria.

285 *Vindar innvortes* Flactus.

296 Apoplexia; *Annars hefur* Imperatoria *miklu fleire Dygder og er lík ad Verkanum Höfud-Hvönn edur* Arch-Angelicæ [*Vorre theirre ætu*] *og bádar thar eru* Polychrestæ *almennt kalladar.*

287 *Lögur lifande Biarkar edur af særdu Birke* [Aqva Betulæ], *med hverium Vin og öl kryddast.*

288 *Krækeberia-Dryckur og islendske Krydd-öl*, (v. Dr. B. G. A.)

289 *Medann Madur er ei úr Barneign.*

290 Frævast ɔ: *hafnast.*

84. A fagre Mork geck mier i Lynde, mettudu Bloomstren Sioon og Pef; Eñ so jeg misse ei Urtar Yndes, inne hiaa mier eg nockrar hef: Paer Ylm i Baenum breida aa moot, [291] bloomgast samt fyrer utan Root.

Z.

85. O! Þu blessud Forsælan friida, sem Frid og Lyst og Nægder ber, vel maa eg i Þier una og biida, eins og Gud hefur losad mier. Hiaa Þier er Audur ecke par, utan til Snoru og Þoijngunar.

86. Saa Riike siinu rædur ecke; Riikdoomurenn hanns Drottenn er, og beyger hann i Bond og Hlecke; Enn [292] blessad Siaalfræde fylger Þier: Hanns Strit er Þreyta og Þorsta Piin, Þitt Strit svalande Glede Viin!

87. Hvad [293] Greppar fyrr aa gyllta Strenge, um [294] Gooda-Lunda swngu Prakt; Sosem fordum [295] Odaa-

 ens

291 *Skornar upp skamt fyrer ofan Rótena og settar i Vatn, blomgast thar inne og lifa nockrar Vikur.*

292 *Til allra Dygda Ævingar.* 293 *Skálden*

294 *Blótlundar theim helgader.*

295 Campi Elysum Grickia *og* Romveria *og Oddens-Akur d Nordurlöndum, hvar Menn dóu ei.*

ens Enge, um̃ þig helld eg med rettu sagt; Þvi Raunen talar, þad eg skil; Þeir dik-tudu hvad ei var til.

Þ.

88. O! Ad Bwendur finndu og fengiu, Forsælu þessa a hvörium Bæ, til sinnar Vinnu glader gengiu, Ollds under Blessan traustet æ. [296] O! ad nytsamlegt ættu Bland, alls sem gefr vort Fodurland.

89. Aumust [297] Smaa-Dyr af *Alabastre*, agiæt byggia sier Hybylen; Heimsins Kongar med [298] Horku-Vastre, hafa slijk ecke byggt sier en̄; [299] Þott Hwsum þeirra sasne sier, sijst þad Volmnda getur Her.

90.

296 *Saufn og Nægder allra theirra godra Hluta.*

297 *Skelfiskarner, hverra undarlega fögru Hús, eru af Kalkefne sem Alabastur, og tönum miked lijk mörg ad Lit og Asynd.*

298 *Med storre, smásmuglegre og miken Part ónaudsynlegre Fyrerhöfn, geta tho ei narre so vel bygt.*

299 Sc. *Skelium bade til Kalkgerdar og theim fallegustu til ad pryda innan Hall-er sijnar, haldande Fiölda Smida.*

90. Þær veiku og dausu Kindr kunna, konglegann sier ad reisa Stad, [300] Handalausar a Grioote Grunna; Giætum nu, Brædur, loksins ad! hvad a oss siifeldt Vijl og Vast, vier hofum gudlegt Skyn og Ast?

91. Viér hofum Otal [301] Varda Vege, vier hofum Otal Gæda Kyn, og þa lijdur af Lijssins Dege, liggur fyrer oss Sælan hin, uppa Hædum sem alldrei þver, i GUde hvadann komum vier.

92. Laatum oss ei sem [302] Gilltur grwfa, [303] gæta þær alldrei neitt a Svig, [304] Akarn vid Rætur Eykar [305] stwfa, Umhyggiulausar fylla sig; Enn uppa Tred þær ecke sia, Akarned hvadan kemur fra.

93. Lijtum þvi, Brædur, Kveins wr Kasi, kome til hanns vort Þanka-Reik. sem allar Mønnum goodar Giafer, gefur fyr-

300 *Fyrer utan Hendur og Fætur á gryttu og rótsöwu Hafgrunne.*

301 *Vördum setta, so ei villast thurfum.*

302 *Svijn eru jafnan nidurlút.*

303 *Lijta ei til Hlidanna.*

304 *Eykar-Avöxtur.*

305 *Styfa, eta.*

fyrer utan Verdugleik: [306] Byrgium ecke vorn Munn i Mold, mikle þañ Gud vort upprett Hold.

94. Glader skulum va Sumre safna, so blessast oss hin kallda Tijd; Veturenn skal i Vore kasna, varer sw Skickan alla Tijd, þar til Ovedred wt af deyr, og engen Vetur kemur meir.

95. Þvi medan ei er Æven bwen, er gagnleg Vinna, skemtelig; Enn þo eg deye þreyttur lwen, þaa sæ eg noog ad hvijla mig; Nyt eg ad eins mijns Erfides, og Landed hefur Meniar þess.

Æ.

Lijfid mun øllum Kuskum [307] remast, Raktar = snaudum vid Foolked sitt. Vid skulum fraa þeim fara snemma, og framm=mæla seinast Hiartad mitt! hvad

pre-

306 *Grúfum ei med Andlited nidur i Jördunne, so thar fyrer ei talad getum.*

307 *Remmast* ɔ: *Beiskt verda.*

predikade af Hugar - Sioon, hiñ vitre Kongr Salomon. [308]

97. Sooluñe leit eg Olaan under, Audugur þegar samann droo, og hugde Nidur hreppa munde; Hañ vid Þiaan illa fyrre doo; Sonurenn snaudur epter aa, eckert sem Honden taka maa.

98. Hvad gagnar so fyrer Giig ad vinna, [309] gietur sier Madur Lymd og Naud, og alla Dagana Æfi sinnar, etnr

308 *I finne, Predikanar Bók.*
309 *Gietur fier, thad er aflar fier edur orfakar.*

ur i Myrkre Hrygdar Braud; Illur i Skape hvørn Dag hañ [310] Heilsunnar alldrei nioota kann. [311]

99 [312] Mannenum er þvi eckert betra, enn sijnu Lijfi ad kiætast i: [313] Matar og Dryck iar sinna Setra, siælfur ydiande neyta frij. [314] Guds wr Hende sw Gleden fer; Gæfa DRottenns hun jafnan er.

310 *Hefur ei gott af henne nie annare likamlegre Vellidan; Thvi i hanns Gede byr ætijd Illt, Hrygd og Ofridur.*
311 *Sia* Ecclef. Cap. 5. v. 13. 17
312 Eccl. C. 3. v. 12.
313 Ibid. Cap. 5. v. 18.
314 *Vier skulum ervida epter GUds Vilia, og undereins banda ofs og Löndum vorum.*

100. Vilie þier mier ei til þess trwa, sem talad hef eg um̃ Bwskap Lands; Salomon Kongur kunne ad bwa; Komum, Brædur, ad Radum hañs! (315) Vilia GUds, oss og vorre þiood, vinnum (316) a medan hrærest Blood!

315 *Neyta thess med Frelse, sem Heimiled af sier gefur.*
316 THEGAR MADURENN DEYR, THA STADNAR BLODED.

Vid Revision þessa Bæklings, hafa fundest fylgiande

Prentvillur:

Pag. 5 Lin. 7 les posthabuisti.
Pag. 25 L. 21 l. Præjudiciorum.
Pag. 27 L. 7 l. þar ad auk.

Hafe fleira yfersiest, er Lesarenn vinsamlega umbedenn ad lagfæra.

